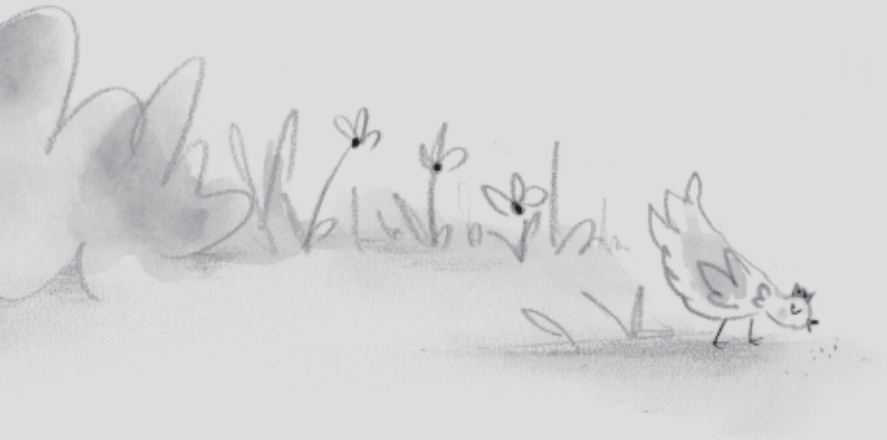
DORY FANTASMAGORY ȘI PRIETENA EI CEA MAI BUNĂ

DORY FANTASMAGORY
ȘI PRIETENA EI CEA MAI BUNĂ

ABBY HANLON

Traducere din limba engleză de SORIN PETRESCU

hugs!

Pentru colaboratorii mei

Editor: Anca Eftime Penescu
Redactor: Elena-Anca Coman

Tehnoredactare: Faber Studio

HUGS! este imprint al Editurii Epica Junior.

Dory Fantasmagory, Dory and the real true friend, Abby Hanlon
Copyright © 2015 by Abby Hanlon
This edition published by arrangement with Dial Books for Young Readers, an imprint on Penguin Young Readers Group, a division of Penguin Random House LLC.

Toate drepturile asupra ediției în limba română sunt rezervate Editurii Epica Junior.

ISBN: 978-606-94748-1-5
București, 2019

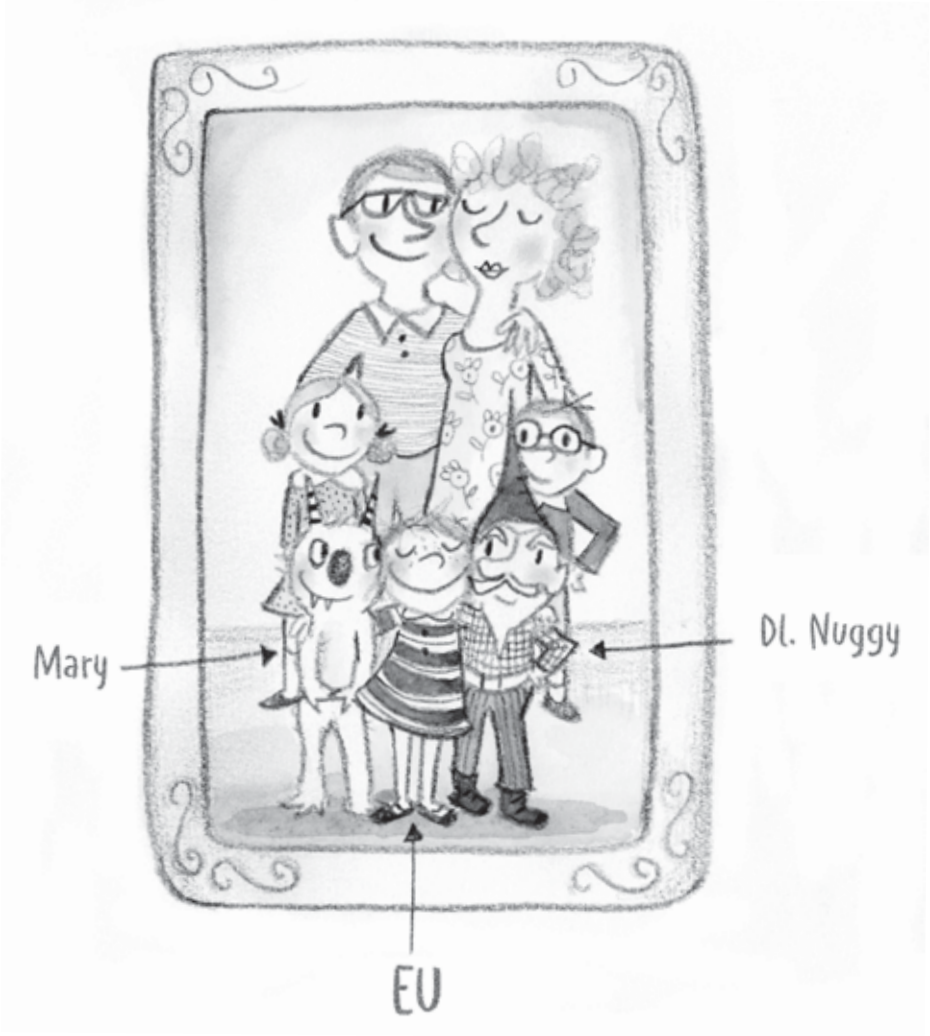
La prețul de vânzare se adaugă 2%, reprezentând valoarea timbrului literar ce se virează Uniunii Scriitorilor din România
cont nr. RO44 RNCB 5101 0000 0171 0001, BCR Unirea, București

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
HANLON, ABBY
Dory Fantasmagory și prietena ei cea mai bună / Abby Hanlon ; trad. din lb. engleză de Sorin Petrescu. - București : Hugs!, 2019
ISBN 978-606-94748-1-5
I. Petrescu, Sorin (trad.)
087.5

CEL MAI BUN PRIETEN

Un copil ca oricare altul, pe care-l poate întâlni oricine, dar care vrea să se joace mereu cu tine.

Mary
Dl. Nuggy
EU

CAPITOLUL 1
Ce mai ciudățenie!

Numele meu este Dory, dar toți îmi spun Strengărița. Aceasta este familia mea.

Am o mamă, un tată, un frate mai mare și o soră mai mare, care sunt oameni obișnuiți. Mai am un monstru și o zână, care nu sunt obișnuiți, pentru că numai eu îi pot vedea.

Mary este monstrul meu. Ea doarme sub patul meu și se joacă împreună cu mine cât e ziua de lungă. Domnul Nuggy este zâna mea bună. El trăiește în pădure, dar vine la mine ori de câte ori am vreo urgență. Și urmează să am o urgență foarte curând, pentru că...

... mâine e prima zi de școală!

Îi dau lui Mary vestea cea mare exact când jucăm jocul nostru preferat, exercițiile de gimnastică.

— A, da! A, da! Locul acela cu o curte mare! spune Mary. Sunt o grămadă de copii și puțini oameni mari! Iupii! Ador locul ăla! adaugă ea. Hai să ne facem ghiozdanul!

Mary se hotărăște să facă o listă cu ce-ar trebui să luăm cu noi.

— Scuze, dar *nu pot* să citesc ce-ai scris, spun eu.

Așa că citește ea în locul meu.

— Te rog să iei mâine la școală: rufele murdare ale tatălui tău, mai mult salam și suc de lămâie.

— *Ce listă ciudată!* spun eu. Ești *sigură* că-ți amintești ce este școala?

— Îhî! Super sigură, mă asigură ea.

— Bine, spun. Am încredere în tine.

Mai întâi, adunăm cât putem de multe rufe murdare ale tatălui meu.

Apoi îndes rufele în ghiozdanul meu. Mă face să arăt ca un copil mare cu ghiozdanul plin de teme pentru acasă. *Păi, pentru asta și este!*

După aceea ne strecurăm pe scări în jos, spre bucătărie. Din fericire, nu e nimeni acolo. Înhaț o bucată de salam și o pun în caserola cu gustări pentru prânz. E adevărat, mama nu-mi pune niciodată la pachet destul salam!

În cele din urmă, căutăm sucul de lămâie.

— Bine, hai să vedem la ce folosește, îi zic eu lui Mary. O să iau o înghițitură mică și tu o să-mi spui ce se întâmplă.

UAU! BLEAHHH!

— Deci? întreb eu.

— Ai făcut mușchi URIAȘI! spune Mary.

— Altceva? întreb eu.

— Și oasele tale strălucesc ca niște becuri!

— Altceva?

— Și ai sprâncene magice! răspunde Mary.

Habar n-am ce înseamnă asta, dar îmi place.

— Să facem ghiozdanul! spun eu.